

1996-2006 ΔΕΚΑΕΤΗΡΪΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟΥ

**Τὸ ἔργον τῆς ἕως σήμερον καὶ ἡ πραγματοποίησις
τῶν στόχων τῆς**

Α΄. Γενικὸν ἔργον

Εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες τῆς Ἐπιτροπῆς μας διὰ νὰ τονωθῆ ἡ «γνωστότης» διὰ τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν βιβλίων καὶ φυλλαδίων ἕως τῆς σημερινῆς παγκοσμίου ἐμβελείας ἐκστρατείας μας εὐαισθητοποιήσεως τῆς διεθνoῦς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ὀργάνων τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν ἔναντι τοῦ προβλήματος τῆς ἐλλείψεως τοῦ Πρώτου Δικαιώματος ἐν Ἑλλάδι. Οὕτως, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἡ μεγάλη ἐκστρατεία μας πρὸς διαφώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης παγκοσμίως, τῶν Διεθνῶν Ὄργανισμῶν (ὡς ἡ συμμετοχή μας στὴν ὀργάνωσιν INFORM) καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἔχει ἀποδόσει πλουσίους καρποὺς καὶ κατωρθώσαμε νὰ τῶν διεθνῶν δημοσιότητος ἐπ' εὐκαιρία τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων!

Μεγάλῃ ἐπιτυχίᾳ θεωροῦμε τὸ ὀλοσέλιδον θέμα τῆς σοβαρωτέρας ἀγγλικῆς ἐφημερίδος THE INDEPENDENT καὶ μάλιστα στὴν μεγάλῃ κυκλοφορίας ἔκδοσιν τοῦ Σαββάτου. Ὁμοίως ἔκαμε τὸν γῦρον τοῦ κόσμου τὸ μακρὸν τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου REUTERS.

Ἐπικολούθησε λίαν ἐπιτυχῆς ἐκπομπὴ μεγάλῃς ἀκροαματικότητος εἰς τὸ Ἑλβετικὸν ραδιόφωνον, συνέντευξις ΟΛΟΣΕΛΙΔΟΣ εἰς τὴν μεγάλῃ Γερμανικῇ ἐφημερίδα SÜDDEUTSCHE ZEITUNG, συνέντευξις εἰς τὴν τηλεοπτικὴν τῆς Κροατίας ἡ ὁποία ἀπέστειλε συνεργεῖον εἰς τὰς Ἀθήνας εἰδικῶς διὰ νὰ κινηματογραφῆσῃ μίαν Ἑλληνικὴν Ἱεροπραξίαν. Συγχρόνως, εἶχαμε τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἀγγλικοῦ πρακτορείου εἰδήσεων διὰ τὰ Βαλκάνια καὶ θέματα εἰς τὸν Βουλγαρικὸν τύπον ἀπὸ τὴν γνωστὴ δημοσιογράφου κα Σκόντροβα. Ἀκολούθως εἶχαμε τὰς δύο ἐκπομπὰς τοῦ ραδιοφώνου τοῦ BBC αἱ ὁποῖαι ἠσχολήθησαν ἐκτενῶς μὲ τὰ τῆς Θρησκείας μας. Ἐπίσης οἱ σθεναροὶ ἀγῶνες μας διὰ τὸ δικαίωμα εἰσόδου, προσευχῆς καὶ Ἱεροπραξίας εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους τῆς πατρογονικῆς μας θρησκείας ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ διεθνoῦς κυκλοφορίας περιοδικῶν Archaeology καὶ τὸ ΥΠΠΟ ἠνοχλήθη πολὺ καθὼς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀπαντήσῃ ἱκανοποιητικῶς εἰς τοὺς

δημοσιογράφους τοῦ ἐν λόγῳ περιοδικοῦ. Συναφῆς ἄρθρον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα The Scotchman.

Ὅμως ἡ κορωνὶς τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνικὴ Θρησκεία ἐξῆλθε τοῦ περιθωρίου καὶ εὐρίσκεται, «γνωστή» πλέον, εἰς τὸ ἐπίκεντρον τοῦ διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ **ἐπίσημος καὶ τιμητικὴ ἀναφορὰ εἰς τὴν Θρησκείαν μας καὶ εἰς ἡμᾶς, τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν «περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Δικαιώματος τῆς Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 2005» ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐπίσημον καὶ διεθνῆ «ἀναγνώρισίν» μας !** Τοῦτο ἀποτελεῖ ἀποκλειστικὸν ἐπίτευγμα καὶ ἐπιστέγασμα τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας ἡ ὁποία μὲ τὰ μνημόνια τῆς σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀπαράδεκτον κατάστασιν τοῦ Δικαιώματος τῆς Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας ἔχει καταστήσει ταύτην γνωστὴν εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς ἐν ΗΠΑ!

Β'. Πρὸς τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ἀρχὰς

Πράγματι ἡ «Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Θρησκείαν» διὰ τὴν κατοχυρῶσιν τὰ δικαιώματα τῶν πιστῶν τῆς καὶ τὴν ἐπιτύχη μεταχείρισιν ἰσότιμον πρὸς τὰς ἄλλας θρησκείας προέβη εἰς μακρὰν σειρὰν ἐνεργειῶν:

Α. Κατέστησε, ἀπὸ τοῦ 1996, δημοσίαι, «φανερὰς τοῖς πᾶσι» καὶ προσιτὰς εἰς ὅλους τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ δόγματά τῆς διὰ τῆς κυκλοφορίας ἐκθέσεως αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς εἰς βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκείας» καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ ἐκτενὲς σύγγραμμα «Ἡ Ἑλληνικὴ Θρησκεία» (Πρώτη ἔκδοσις, Ἀθῆναι, 1996, ISBN 960-7199-62-6).

Β. Περαιτέρω κατὰ τὸ ἔτος 1998 διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. πρωτοκόλλου: Α3/55, Α3/56, 7/4/98. Α3/59, Α3/60, Α3/61, Α3/62, Α3/63, Α3/64, 16/4/98. Α3/69, Α3/68, Α3/70, Α3/67, Α3/66, 5/5/98. 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 20/5/98. Α3/98, 24/6/98, συλλογικῶν αἰτήσεών μας πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ΥΠΕΠΘ, ἐζητήσαμε τὴν ἐπίσημον παρὰ τῆς Πολιτείας ἔνταξιν εἰς τὰ νόμιμα καὶ τυπικῶς ἰσχυρὰ πλαίσια αὐτῆς, τῆς ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΘΕΟΥ, κατεστήσαμε γνωστὰς πρὸς πάντα ἀρμόδιον καὶ τὰς θρησκευτικὰς μας πεποιθήσεις. Περαιτέρω, ἐκρίναμε ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γνωστοποιήσωμε λεπτομερέστερον καὶ κατ' ἄμεσον τρόπον α) ὅτι εἴμεθα πιστοὶ τῆς «ἑλληνικῆς θρησκείας τοῦ Δωδεκαθέου» καὶ β) τὰ περὶ τοῦ ἡμετέρου θρησκευματος ἰσχύοντα. Ὅθεν κατετέθη (ΥΠΕΠΘ Α3/168/8-12-1998) δευτέρα ἐκτενὴς Γνωστοποιήσις.

Γ. Ἐκτοτε ἐπικολούθησε ἐκτεταμένη ἀλλιλογραφία μετὰ τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης, Δημοσίας Τάξεως, Ἐσωτερικῶν καὶ Πολιτισμοῦ, ὡς καὶ μετὰ τοῦ “Συνηγόρου τοῦ πολίτη” (ὁ ὁποῖος ἐξέδωσε «Πόρισμα» ὑπὲρ ἡμῶν) τῆς “Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου” καὶ τῆς “Ἀρχῆς προστασίας προσωπικῶν δεδομένων”.

Δ. Παρότι αἱ ἱεροπραξίαι μας τελοῦνται δημοσίως, ὡς ὁ νόμος ὀρίζει, ἐν τούτοις πρὸς κατοχύρωσιν τῶν δικαιωμάτων μας προέβημεν εἰς κατάθεσιν αἰτήσεως, ὑπογραφομένην ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ πιστῶν ὄλων γειτόνων τοῦ Εὐκτηρίου Οἴκου (80), διὰ τὴν ἴδρυσιν Εὐκτηρίου Οἴκου (Κατετέθη: ΥΠΕΠΘ. Α3/115/28-6-2001). Ἐκτοτε κατετέθησαν καὶ ἄλλαι ἀνάλογοι αἰτήσεις: ΑΘΗΝΑΙ Α3/146559/23-12-2003. ΠΥΛΟΣ Α3/138448/3-12-2004. ΒΥΤΙΝΑ Α3/ 6948/24-1-2005. ΔΕΛΦΟΙ Α3/64019/28-6-2005. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Α3/ 33877/3-4-2006.

Νῦν δὲ ἐπροχωρήσαμε εἰς τὸ δεύτερον νομικὸν μας στάδιον, αὐτὸ τῆς Προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας (Ἀρ. καταθέσεως: 476/22-1-2007) κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὸ πρῶτον καὶ θεμελιῶδες βῆμα πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ Δικαιώματος τῆς Θρησκευτικῆς Ἐλευθερίας, τὴν λήψιν ἀδείας ἰδρύσεως Εὐκτηρίου Οἴκου!

Γ'. Νομικὴ ὑπεράσπισις τῆς Ἑλληνικῆς Θρησκείας

Ἡ «Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Θρησκείαν» δὲν ἔμεινε ἀπαθὴς εἰς τὰς προκλήσεις ἐναντίον τοῦ κύρους τῆς Θρησκείας μας καὶ ἐνήργησε πολλαπλῶς ἐναντίον ὧσων τὴν ἔθιξαν. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομε τὴν μεγάλον σάλον προκαλέσασα μνηστήριον ἀναφορὰν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως ὡς καὶ τὴν ἄλλην κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Φθιώτιδος! Ὅμως τὴν κορυφαίαν ἐνέργειάν μας ἀποτελεῖ ἡ Ἄγωγὴ κατὰ τῶν Μασκῶτ ἢ ὁποῖα ἤδη ἐξεδικάσθη εἰς τὸ Ἐφετεῖον καὶ τώρα προχωροῦμε εἰς τὰ Εὐρωπαϊκὰ Δικαστήρια!